

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obvineného **T. L. a spol. pre zločin skrátenia dane a poistného formou spolupáchateľstva** podľa § 20, § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 22. decembra 2014 v Bratislave sťažnosti obvinených T. L. a L. R. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, zo 16. decembra 2014, sp. zn. Tp 49/2014, a takto

r o z h o d o l :

- I. Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených T. L. a L. R. **sa z a m i e t a j ú.**
- II. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzba obvinených T. L. a L. R. **sa n e n a h r á d z a** dohľadom probačného a mediačného úradníka.

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, uznesením zo 16. decembra 2014, sp. zn. Tp 49/2014, na podklade návrhu prokurátorky Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 28. novembra 2014, sp. zn. VII/2 Gv 74/14/1000-210, predĺžil lehotu trvania väzby u obvinených T. L. a L. R. **do 7. júla 2015.**

Proti tomuto uzneseniu podali obaja obvinení bezprostredne po vyhlásení uznesenia priamo do zápisnice o výsluchu obvinených sťažnosti, ktoré do dňa konania neverejného zasadnutia najvyššieho súdu bližšie neodôvodnili.

Na základe podaných sťažností Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým boli podané sťažnosti a konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosti obvinených T. L. a L. R. nie sú dôvodné.

Obvinení T. L. a L. R. sú v tejto veci trestne stíhaní (spolu s ďalšími 8 obvinenými) na základe uznesenia vyšetrovateľa Kriminálneho úradu finančnej správy, Odbor závažnej colnej a daňovej kriminality, Pobočka Východ Prešov, pracovisko Košice z 21. mája 2014 ČVS: KÚFS-46/7027-. o vznesení obvinenia, pretože sú dôvodne podozriví zo spáchania **zločinu skrátenia dane a poistného formou spolupáchateľstva** podľa § 20, § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ a písm. i/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnom uznesení.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 3. júna 2014, sp. zn. Tp 49/2014, boli obvinení T. L. a L. R. prepustení zo zadržania na slobodu. Následne uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. júna 2014, sp. zn. 5 Tost 22/2014, boli obvinení T. L. a L. R. vzatí do väzby z dôvodu uvedenom v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pričom väzba u obvinených začala plynúť 10. júna 2014, pričom do tejto väzby sa započítavajú tri dni 1. až 3. júna 2014, kedy boli obaja obvinení zadržaní pred rozhodnutím o väzbe.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 3. októbra 2014, sp. zn. Tp 49/2014, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. októbra 2014, sp. zn. 1 Tost 38/2014, boli zamietnuté sťažnosti obvinených T. L. a L. R. o prepustenie z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že sudca pre prípravné konanie pri rozhodovaní o návrhu prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na predĺženie lehoty väzby u obvinených T. L. a L. R. postupoval správne.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok

spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval, alebo ktorým hrozil.

V zmysle § 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. por. základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty.

Podľa druhej a tretej vety § 76 ods. 3 Tr. por. predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7 (v danom prípade 19 mesiacov).

Najvyšší súd konštatoval, že bola dodržaná požiadavka vyplývajúca z ustanovenia § 76 ods. 2 Tr. por., podľa ktorej je prokurátor povinný podať návrh na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní najneskôr 20 pracovných dní pred jej uplynutím. Zistil, že návrh na predĺženie lehoty väzby obdržal Špecializovaný trestný súd dňa 28. novembra 2014, teda včas.

Pri rozhodovaní o dôvodnosti predĺženia lehoty väzby mal Najvyšší súd na zreteli aj ustanovenie § 76 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého môže väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a v konaní pred súdom trvať len nevyhnutný čas. Vychádzal aj z ustanovenia § 79 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú aj naďalej, resp. či sa zmenili, pričom sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a tiež pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu.

Okrem podozrenia, ako jedného z predpokladov vzatia obvinených do väzby, je v posudzovanej veci v súčasnom štádiu trestného konania splnená aj ďalšia základná materiálna podmienka, a to existencia väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Podľa zistenia Najvyššieho súdu uvedený väzobný dôvod, pre ktorý bola obmedzená osobná sloboda obvinených T. L. a L. R. ich vzatím do väzby, vychádza z konkrétnych skutočností odôvodňujúcich reálnu obavu z následkov predpokladaných v dôvodoch preventívnej väzby.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na uznesenie Špecializovaného trestného súdu zo 16. decembra 2014, sp. zn. Tp 49/2014, kde tento v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne uviedol dôvody, pre ktoré považoval väzobný dôvod upravený v ustanovení § 71 písm. c/ Tr. por. za opodstatnený. Predmetné rozhodnutie korešponduje s predchádzajúcimi vo veci vydanými rozhodnutiami o väzbe, pričom žiadne podstatné zmeny v uvedených smeroch nenastali. Najvyšší súd si závery súdu prvého stupňa v plnom rozsahu osvojuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Z povahy a charakteru trestnej činnosti, z ktorej sú T. L. a L. R. obvinení, vyplýva, že táto mala byť páchaná plánovite a organizovane po dlhšiu dobu, sofistikovaným spôsobom, pričom nezanedbateľná je aj suma, o ktorú bol štátny rozpočet ukrátený.

Je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že obvinený T. L. je v súčasnosti trestne stíhaný za podobné konania v iných trestných veciach, ktoré sa týkali podnikania s nezdaneným minerálnym olejom použitým ako pohonná látka, t.j. na iný ako pôvodný účel. Tieto prebiehajúce trestné stíhania podporujú obavu z pokračovania v trestnej činnosti obvineným, pretože ani predchádzajúce trestné stíhania nebránili obvinenému L., aby konal v rozpore so zákonom, a to opätovne v úmysle skrátiť štátny rozpočet Slovenskej republiky.

V prípade obvineného L. R. je táto obava zvýraznená skutočnosťou, že nemá žiadny stály zdroj príjmov. Podľa vyjadrenia obvineného, tento je vlastníkom niekoľkých nehnuteľností a motorových vozidiel, vlastníctvo ktorých nadobudol v období rokov 2012 až 2014 vkladom hotovosti na účet. Z uvedeného vyplýva podozrenie, že prostriedky získané trestnou činnosťou boli zlegalizované formou nákupu nehnuteľných a hnutel'nych vecí.

Prepustením oboch obvinených na slobodu reálne hrozí, že by bolo zmarené, resp. podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania.

Najvyšší súd sa stotožnil aj so záverom sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, že u obvinených T. L. a L. R. nie je možné nahradiť väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka. V danom prípade, s prihliadnutím na rozsah a povahu trestnej činnosti, pre ktorú sú obaja obvinení trestne stíhaní, ani najvyšší súd dohľad mediačného a probačného úradníka nepovažuje za dostatočnú záruku, pretože tento substitučný inštitút neodstraňuje obavu, že obvinení v prípade prepustenia na slobodu nebudú pokračovať v páchaní trestnej činnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia a sťažnosti obvinených T. L. a L. R. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 22. decembra 2014

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová